

формуванню світогляду, формує уявлення про справжні музеї, розвиває творчу фантазію, інтерес до колекціонування предметів. Тому надзвичайно важливо в цей період сформуванню навколо дитини розвивальне середовище, підготувати дошкільника не стільки інформаційно, скільки емоційно до сприйняття музейних експонатів.

Сімейні традиції – це не тільки сімейні свята, це будь-яка справа, яку родина робить спільно і регулярно, вони є основою дружніх взаємин і порозумінь. Зазвичай традиції, встановлені батьками, діти у зрілому віці приносять у свої сім'ї, зберігаючи і примножуючи такі важливі для кожного цінності.

Список використаних джерел і літератури

1. Базовий компонент дошкільної освіти /нова редакція/ наук.ред. А.М. Богуш. К.«Світлич», 2012
2. Караманов О. Музейна педагогіка в навчально-виховному процесі загальноосвітньої школи / О.В. Караманов // Освіта та педагогічна наука. 2012. №3 (152). С. 5-12.
3. Положення про музеї при дошкільних, загальноосвітніх, позашкільних та професійно-технічних навчальних закладах, які перебувають у сфері управління Міністерства освіти і науки України // Наказ Міністерства освіти і науки України від 22.10.2014 № 1195.
4. Байдина Е.А. Міні-музей в ДНЗ як засіб патріотичного виховання // Довідник старшого вихователя. 2013. № 2. С.32-37.
5. Ришова Н., Логінова Л., Данюкова А. Міні-музей в дитячому саду. М: Лінка-Прес. 2008. 193 с.
6. Трунова, М. Секрети музейної педагогіки: з досвіду роботи // Дошкільне виховання. 2006. №4. С.38-42.
7. Чумалова, Т. Основні принципи музейної педагогіки: подорож на машині часу // Дошкільне виховання. - 2008. №3. С. 58-63.
8. Інтернет ресурси <http://vihovateli.com.ua/cons>
9. Сухомлинський О.В. Концепція громадянського виховання особистості в умовах розвитку української державності // Дошкільне виховання. 2003. №2.
10. Богинич О. Народна скарбниця // Дошкільне виховання 2002. №8. С.16

Парик Альона,

вчитель історії

Кам'янець-Подільського ліцею №8

Україна – форпост свободи

Вже майже 1,5 роки ми доводимо всьому світу, що Україна, як і 80 років тому, стала щитом Європи, і щодня перед нами стоїть завдання виховати покоління зі справжніми демократичними цінностями. Після перемоги у нас багато роботи, ми маємо переглянути та напрацювати всі втрачені чи забуті права і свободи українців. Для незалежної України, що обрала шлях інтеграції до європейської спільноти, утвердження демократичних цінностей означає цивілізаційну спрямованість та перспективу подальшого суспільного розвитку. Це особливо слід підкреслити з огляду на події останніх років, коли на шляху до європейського майбутнього наша країна і суспільство переживають значні випробування та долають непрості виклики. У період трансформаційних перетворень, коли в Україні формуються засадничі складові демократичного розвитку, природно, що значна увага приділяється розбудові громадянського суспільства.

Ключові слова: демократія, суспільство, війна, Україна.

Key words: democracy, society, war, Ukraine.

Кожен день, кожна хвилина для українців – це боротьба за життя, боротьба за існування, боротьба за своє майбутнє та майбутнє своїх дітей. Ми – народ, який не зламали голодомори, жажливі руйнівні війни, депортації та інші вчинені проти нас злочини. Не зламали, оскільки ми добре знаємо і шануємо свою історію, цінуємо свободу, прагнемо творити успішне майбутнє, вправно господарювати на власній землі та мирно жити з іншими спільнотами. А коли наближається небезпека, ми схильні швидко згуртуватися, щоб дати ворогові гідну відсіч.

Україна вже давно є прикладом демократичного прогресу в східноєвропейському регіоні. Мабуть, найбільшим страхом володимира путіна є те, аби погано керований автократичним лідером народ не помітив консолідації української демократії та не прагнув подібних змін у самій росії. Оскільки Збройні Сили України продовжують звільняти українські території, надзвичайно важливо, щоб військовий успіх України підкріплювався також й безперервним демократичним прогресом.

Наслідки нинішньої війни залежатимуть від того, чи зможе Україна та міжнародне співтовариство вшанувати загиблих у війні українців шляхом прискорення демократичного розвитку країни.

Післявоєнний демократичний прогрес має бути багатограним, включаючи подальший прогрес у таких сферах, як децентралізація, політичний плюралізм, вільна преса, повага до верховенства права, боротьба з корупцією, захист прав людини та демократичні вибори. Ці зусилля є вирішальними для реалізації євроатлантичних амбіцій України та для стабільної міжнародної підтримки надзвичайно важливої економічної та військової допомоги.

Упродовж останніх років Україна рідко залишалася поза світовими новинами, але заголовки в пресі не завжди вказують, що країна зробила значний стрибок в демократизації після Революції Гідності 2014 року. Тоді був переломний момент – усунення президента Віктора Януковича від влади за його відмову від європейського, демократичного шляху України.

Варто зазначити, що демократія в Україні розвивається й в умовах окупації та агресії з боку авторитарного сусіда, який завжди боявся того, що прогрес України послужить каталізатором для подібних суспільних вимог всередині росії. кремль бачить демократію, права людини, верховенство права та легітимні вибори в межах своїх кордонів як потенційну загрозу для його власного виживання. Україна ж є уособленням усіх його страхів.

Так, після війни ми маємо демократизувати кожний куточок нашої діяльності, але особливу увагу потрібно приділити виборам.

Конкурентні та чесні вибори є важливим елементом демократії. Для деяких країн вони є засобом змін, переходу до демократичного устрою. Для інших вони є сигналом про міцність давніх демократичних традицій, систем та інституцій.

Останні зміни влади в Україні, а саме парламентські та президентські вибори у 2019 році та місцеві вибори у 2020 році, міжнародні спостережні місії відзначили як показник значного прогресу. Ці вибори, а також реформи у сфері виборчого законодавства, які їм передували, були позитивно оцінені як основний показник прогресу в країні Європейським парламентом та багатьма прозорими ЗМІ. Досягнення у сфері політичного плюралізму показали: Україна є прикладом того, що є можливим в регіоні та за його межами.

Хоча Україну варто похвалити, важливо зберігати постійну пильність – для того, щоб країна змогла зберегти та навіть розширити свої успіхи в демократичному розвитку й після війни.

Розширення прогресу виборчої реформи в Україні має ключове значення для реалізації євроатлантичних амбіцій України та є ключовою передумовою всіх інших демократичних реформ. Прогрес у цій сфері зможе зміцнити довіру до України з боку міжнародної спільноти та довести, що її демократія є стійкою навіть у воєнний час та у період післявоєнного відновлення.

Україна повинна виграти не лише війну, але й мир.

Світ буде уважно стежити за чесним перебігом післявоєнних виборів, звертаючи увагу на такі показники ефективності, як своєчасне та комплексне просування законодавцями раніше не запланованих реформ виборчого законодавства.

Ці реформи повинні передбачати удосконалення Виборчого кодексу, ухвалення нового Закону про політичні партії, а також відновлення фінансової звітності політичних партій – дотримання цієї ключової умови раніше вже призвело до лібералізації візового режиму між Україною та ЄС.

Також особлива увага буде приділятися питанням прозорості та своєчасності переходу влади від військових до цивільних адміністрацій по всій Україні, а також напрацювання механізму та чітких, об'єктивних критеріїв, підстав для скасування тих чи інших виборів з огляду на безпекові ризики.

Так само буде вкрай важливо переконатися, що будь-які обмеження щодо окремих осіб і груп, які беруть участь у виборах чи входять до складу виборчих комісій, є розумними, об'єктивними та своєчасними.

Після війни Україна має зберегти той прогрес, який був досягнутий після Революції Гідності 2014 року. Зокрема, необхідно гарантувати стабільність незалежних виборчих інституцій країни та забезпечити неможливість дострокового припинення повноважень органу адміністрування виборів.

Пріоритетом в розвитку нових виборчих технологій має бути чесність та безпека, водночас важливо також забезпечити виборчі права внутрішньо та зовнішньо переміщених громадян України. Після війни на Україну чекає ціла хвиля виборів. Шлях вперед буде важким, але країна не повинна йти ним одна. Україна та її люди нагадали вільному світу, хто ми є й у що ми віримо. Вони також нагадали нам, за що та проти чого ми повинні боротися.

Щоб зміцнити Європу, засновану на верховенстві права, повазі до прав людини та демократичних цінностях, партнери України повинні подвоїти підтримку, спрямовану не лише на військові цілі України, але й на її демократичні амбіції. Ця посилена підтримка має здійснюватися зараз, щоб закласти міцні основи для подальшого розвитку демократії в Україні після перемоги.

На жаль, ми мусимо бути готові і до зради в нашому суспільстві. Навіть під час повномасштабної агресії, є ті, хто не пройшов іспиту на професіоналізм та порядність, хто сховався від війни і перетворився на «диванного експерта», хто намагався зловити хайп, зраджуючи принципи моралі, просуваючи брехливі наративи. Бог їм суддя. Але, як кажуть, той, хто хоч раз зрадив професію, друга або колегу, наступного разу з легкістю може зрадити і свою Батьківщину. Патріотизм і професіоналізм мають доводитися не пасквілями, а вчинками, за які не буде соромно, а також рутинною працею на результат, якою можна буде пишатися, причетністю до написання спільної історії успіху.

Час розставляє усі крапки над «і». За ці майже півтори роки війни ми зрозуміли, що рецептом нашої перемоги, нашої спільної перемоги, є єдність та наявність справжніх щирих друзів. Наша сила в правді. Ми точно знаємо, що вистоїмо, чого б це нам не вартувало, бо ми захищаємо своє: своїх дітей, свої оселі, свою країну, наші цінності! Нас неможливо купити, тому що любов до своєї землі не продається. Нас неможливо зламати, бо, як казав відомий український кінорежисер Олександр Довженко: «Ми б'ємося за те, чому нема ціни у всьому світі, – за Батьківщину!»

Список використаних джерел та літератури

1. Кнабе Г.. Україна як форпост глобалізації в Європі // Електронний ресурс: https://www.ji-magazine.lviv.ua/2015/Knabe_Ukraina_forpost_globalizacii_v_Europi.htm
2. Україна – форпост свободи та демократичних цінностей // Електронний ресурс: https://lb.ua/blog/vladyslav_kanevsky/527116_ukraina-forpost_svobodi.html